

Opptre blant dine medmennesker...

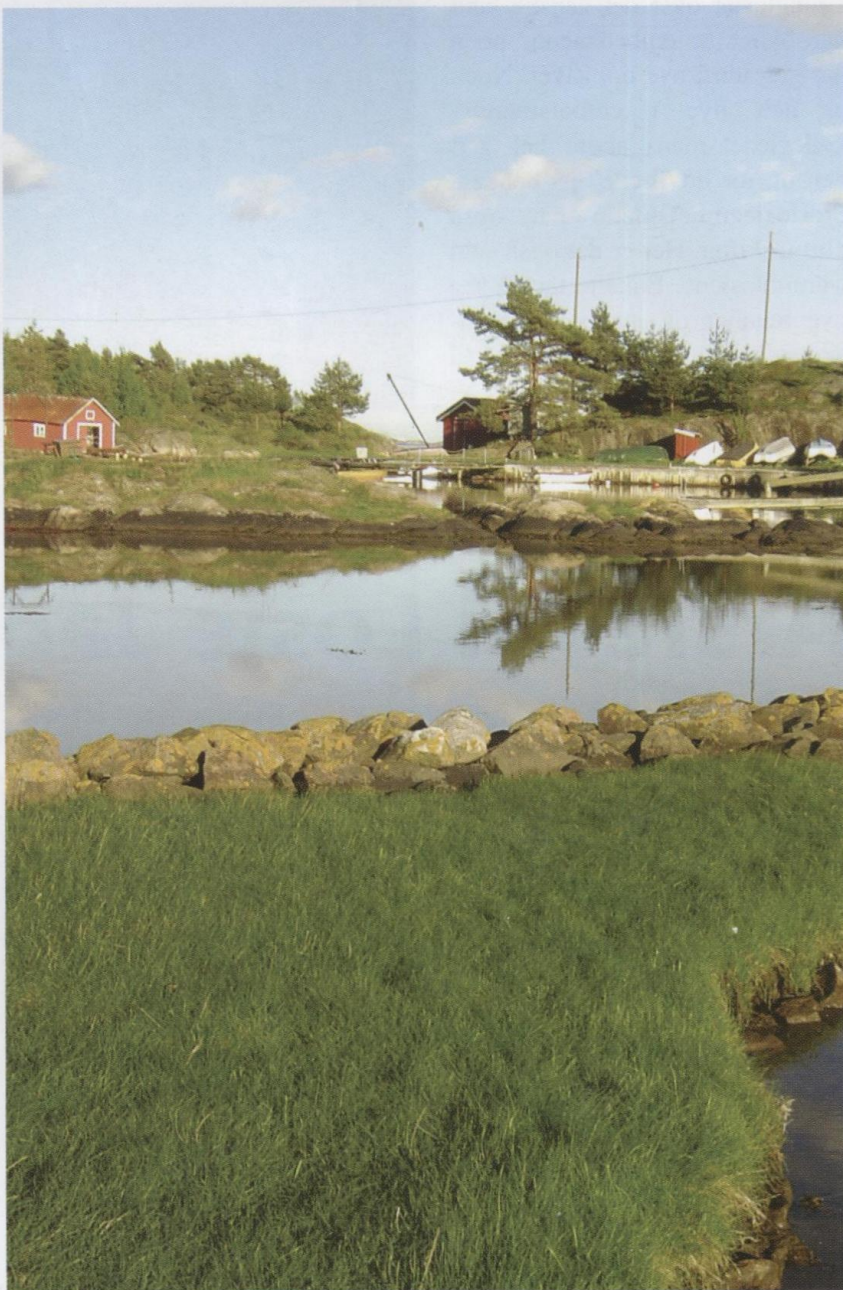
Dette karakterkravet til oss brødre innskjerpes og understrekes på hvert eneste møte. Og ofte tenker man: Hvordan er dette mulig? Å bli aktet av alle?! Det er naturligvis et ønske, men kanskje også en utopi.

Er man i arbeidslivet satt til å ta avgjørelser som gjelder våre medmenneskers livssituasjon, er "rettferdighetskravet" helt avgjørende. Begynner man å prioritere, verdsette enkelte høyere enn andre, favorisere osv., vil man møte forakt snarere enn respekt.

Og likevel,- dette er vanskelig. Jeg har aldri truffet noen som blir aktet av absolutt alle! Og det er menneskelig å feile. Men jeg tror at vi løsebrødre har en klar vinkling på dette.

At det er "brorskapstanken" som er utgangspunktet. Det er en del av vår opplæring å opptre varsomt, rettferdig og ikke sårende. Stikkord som fred – vennskap – samhold skal prege våre relasjoner.

Man unngår konfrontasjoner for å bevare den indre lojalitet. Det er vel et annet moment også. Fordi samlet sett er vår etiske lære en oppsummering av holdninger og en vekt på de indre verdier. Alt går inn i en enhet: Medmenneskelig aktelse fordrer tålmodighet. Kravet er også moralsk styrke. Og vi oppfordres til gode gjerninger. Men også at menneskelig innsikt og forståelse og ikke nødvendigvis faglig kunnskap er en klar forutsetning. Og så kommer da sluttsteinen i

dette etiske byggverk: Vær deg selv, men opptre slik at du blir aktet av dine medmennesker. Etikk-krav er vesentlig for oss.

Om vi snubler og faller, så kan vi reise oss igjen, ut fra denne klare målsetting at vi alle har et forbedringspotensiale!